

[I sommeren 2022] indrejste [klageren] i Danmark og indgav ansøgning om asyl den samme dag.

[I sommeren 2022] anmodede Udlændingestyrelsen Kroatien om at modtage klageren i medfør af Dublinforordningens artikel 18, stk. 1, litra b, hvorefter en medlemsstat er forpligtet til på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24, 25 og 29, at tilbagetage en ansøger, hvis ansøgning er under behandling, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse.

[I sommeren 2022] accepterede Kroatien at modtage klageren i medfør af Dublinforordningens artikel 20, stk. 5, hvorefter den medlemsstat, som den første ansøgning om international beskyttelse er indgivet til, på de i artikel 23, 24, 25 og 29 fastsatte betingelser og med henblik på at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, skal tilbagetage en ansøger, der opholder sig i en anden medlemsstat uden opholdstilladelse, eller som dér har indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse efter at have trukket sin første ansøgning, som er indgivet i en anden medlemsstat, tilbage under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

[I sommeren 2022] traf Udlændingestyrelsen afgørelse om at overføre klageren til Kroatien i medfør af Dublinforordningens artikel 20, stk. 5. Ved erklæring af samme dag klagede den pågældende over denne afgørelse.

[I foråret 2023] traf Flygtningenævnet afgørelse om at stadfæste Udlændingestyrelsens afgørelse [fra sommeren 2022] under forudsætning af, at Hjemrejsestyrelsen forud for en overførsel af klageren til Kroatien indhenter en garanti fra de kroatiske myndigheder om, at klagerens sag tages under realitetsbehandling i Kroatien i overensstemmelse med dets EU-retlige og øvrige internationale forpligtelser, såfremt en overførsel fra Kroatien til en anden medlemsstat i medfør af Dublinforordningen ikke finder sted.

Flygtningenævnet har [i sommeren 2023] modtaget et brev fra Hjemrejsestyrelsen, hvoraf fremgår, at Hjemrejsestyrelsen [i sommeren 2023] har anmodet de kroatiske myndigheder om en garanti i forbindelse med modtagelsen af klageren, og at de kroatiske myndigheder [i sommeren 2023] har oplyst, at det kroatiske indenrigsministerium garanterer, at klagerens ansøgning om international beskyttelse vil blive behandlet i overensstemmelse med national lovgivning samt landets EU-retlige og internationale forpligtelser.

Udlændingestyrelsen har [i efteråret 2023] oplyst, at styrelsen ikke har bemærkninger til de kroatiske myndigheders garanti.

Klagerens advokat har [i efteråret 2023] sendt sine bemærkninger til sagen. Det fremgår heraf, at der ikke kan støttes ret på de kroatiske myndigheders garanti, og advokaten har i den forbindelse henvist til bl.a. en afgørelse fra en tysk domstol, hvor det konkluderes, at man som følge af systematiske fejl ved det kroatiske asylsystem ikke kan have tillid til garantier udstedt af de kroatiske myndigheder. Klagerens advokat har endvidere henvist til, at klagerens status i Kroatien ikke er afklaret, da klageren er taget tilbage efter Dublinforordningens artikel 20, stk. 5. Efter baggrundsplysningerne indebærer dette, at der er en høj risiko for frihedsberøvelse og eventuelt nægtelse af en individuel asylbehandling, herunder risiko for afvisning til et ikke sikkert tredjeland.

Flygtningenævnet skal indledningsvis bemærke, at nævnet i dets afgørelse [fra foråret 2023] fandt, at asylproceduren i Kroatien var behæftet med visse mangler, men at der uanset dette og de foreliggende oplysninger om push-back fra Kroatien til Bosnien-Herzegovina og andre tredjelande, ikke var grund til at antage, at der var sådanne generelle systemfejl i asylproceduren i Kroatien, at det kunne begrunde, at der generelt ikke kunne ske overførsler til Kroatien af personer, der havde søgt og var blevet registreret som asylansøgere i Kroatien, og som overføres i henhold til Dublinforordningen.

Flygtningenævnet kan fortsat henholde sig hertil. Der er således ikke efter de seneste baggrundsoplysninger grundlag for at vurdere forholdene i Kroatien anderledes. Der kan i den forbindelse henvises til side 47 ff. i AIDA's "Country Report: Croatia 2022 Update" udgivet den 1. juli 2023.

Flygtningenævnet bestemte i afgørelsen som følge af oplysningerne om push-backs, at der skulle indhentes en garanti fra de kroatiske myndigheder om, at klagerens sag tages under realitetsbehandling i overensstemmelse med dets EU-retlige og øvrige internationale forpligtelser, såfremt en overførsel til en anden medlemsstat efter Dublin-forordningen ikke kunne finde sted.

Det kroatiske indenrigsministerium har garanteret, at klagerens asylansøgning vil blive behandlet i overensstemmelse med national lovgivning samt landets EU-retlige og internationale forpligtelser.

Kroatien har tiltrådt Flygtningekonventionen, EMRK og EU-charteret. Dublinforordningen er baseret på princippet om gensidig tillid mellem medlemsstaterne, efter hvilket der som udgangspunkt gælder en formodning for, at modtageforholdene og asylproceduren i hver enkelt medlemsstat er i overensstemmelse med kravene i de nævnte internationale konventioner.

Flygtningenævnet finder, at der efter baggrundsoplysningerne ikke er grundlag for at fravige denne formodning, således at der ikke kan støttes ret på en garanti udstedt af en medlemsstat i en konkret sag på baggrund af en anmodning fra en anden medlemsstat.

Flygtningenævnet finder herefter og efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at Hjemrejsestyrelsen nu kan effektuere en overførsel af klageren til Kroatien i medfør af Dublinforordningen.